

**Paola
TOOLE**

**můj život
s Jerryem**

MŮJ ŽIVOT S JERRYM

PAVLA TOOLE

Copyright © 2016 Pavla Toole

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2016

1. vydání © Lukáš Vik, 2016

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-065-6 (ePub)

ISBN mobi formátu: 978-80-7536-066-3 (mobi)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-067-0 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

webdesignér Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

PODĚKOVÁNÍ

Mnohokrát děkuji Alici Vrchlavské za její pomoc při vzniku této knihy a její víru v můj literární talent.

Děkuji všem, kamarádům, které jsme za našeho života s Jerryem potkali.

V této knize jsem nemohla vyjmenovat všechny, ale na všechny z Vás jsem při psaní myslela.

PŘEDMLUVA

Mnozí z Vás se mě ptali na spoustu věcí z našeho soukromého života s Jerryem.

Proto jsem se rozhodla napsat o společném životě tuto malou knížku, ve víře, že bude naše kamarády zajímat vše, na co jsem jim nestačila odpovědět.

Doufám, že najdete odpovědi a i se pobavíte.

Dívám se usazenýma očima, jak američtí veteráni skládají americkou vlajku. Myslím, že víc už neunesu. Jeden z nich mi ji předává složenou. Ano, je to tady. Poslední rozloučení s mojí láskou. Můj život se právě rozpadl na tisíc střepů, které už nikdy neposbírám.

Nikdy by mě nenapadlo, že mně osud nadělí setkání s tak výjimečným člověkem, jako byl můj manžel Gaylord Jerry Toole – potomek třetí generace konfedační rodiny, veterán americké armády ve Vietnamu a Koreji (1. brigáda 5. pěší mechanizované divize, 75. podpůrný prapor pro poskytování logistické podpory, příslušník „GRAVES REGISTRATION“, celní inspektor US). Jerry byl držitelem Medaile za národní obranu a službu ve Vietnamu, Medaile ozbrojených sil za rychlost a válečná tažení ve Vietnamu a několika dalších.

I.

Byl to krásný podzimní sluneční den. Byla jsem se svým pejskem Percym na procházce v parku. Rozhlížela jsem se kolem sebe a Percy se pojímal s čucháním.

Najednou jsem před sebou viděla hodně lidí a vojáků. „Aha, tady je nějaká akce, no nazdar! Tak se půjdem podívat blíž, když už jsme tady, vid' Percy?“

Vojáky v pěkných uniformách mám ráda, líbí se mi.

I když vůbec nerozumím jejich hodnotem a ani tomu, co vlastně mají na uniformách. Armáda je pro mě velká neznámá.

Najednou jsem uviděla mezi všemi pěknýho chlapa v jiné uniformě. Dívám se něj. Hezkej pohled. „Jo, ten by se mi líbil,“ napadlo mě. Evidentně jsem na něj civěla tak neomaleně, že se na mě taky podíval. No dnes nejsem jako ze žurnálu, jsem jen na procházce s Percym a moje oblečení tomu odpovídá! Kdybych věděla, že tady bude takovej pěkej chlap, tak jsem se oblíkla líp. No nevádí, jsem uchvacující, charismatická osoba i v teplákách.

V duchu si říkám: „Dávají věnce k památníku a už asi bude konec.“ Hezkej voják jde ke mně, moc mu to sluší... fakt moc. Dívá se na mě. Pomóc je to tady zase! Cítím pacičky! To je ten pocit, který všichni známe, jak se nás zmocní erotické a sexuální vzrušení, kdy jsme naprosto mimo. Přišel ke mně a povídal: „Ahoj, já jsem Jerry. Ty máš hezký pes.“

Dal mi navštívenku a já jemu telefonní číslo. A tak to mezi námi vlastně začalo.